

Kuopion NNKY 19.9.2009
Väinö Hotti

MYRSKYN KESKELLÄ

Kirkkolaiva myrskyssä

Kirkkolaiva ajelehtii päämäärättömänä ja ohjauskelvottomana. Myrsky on ankara ja lisäksi laivan kyljessä olevat repeämät viestittävät, että matka syvyyteen alkaa kohta. Ei ihme, jos matkustajissa syntyy levottomuutta. Vaaditaan kurssin tarkistusta ja repeämien paikkausta.

Alaikäinen uskova

Paavali luki alaikäisyyteen ryhmittymisen eri opettajien ympärille.

”Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen” (1. Kor.1:12).

Samoin alaikäisyyden tuntomerkinä on epävakaisuus:

”ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus ” (Ef.4:14-15).

”Minä huomaan näinä päivinä, että monia sieluraukkoja heitellään sinne ja tänne, niin että he ovat ihmisten arpapelin ja eksytyksen kavalien juonien pauloissa kaikkien opin tuulten viskeltävinä vain odottaen tulevansa petetyiksi, Ef.4:14. Olen havainnut, että rakennetaan monia vääriä perustuksia, joiden rakentamiseen hukataan turhaan paljon aikaa, ja että ihmiset eivät puhu totuutta rakkaudessa eivätkä perusta kaikessa häneen, joka on pää, Kristukseen, Ef.4:15. Ei voida perustaa Kristukseen, jos ei ole yhteyttä hänen. Ja ilman yhteyttä häneen on kaikki, mitä teemme, kirottua” (Thomas Wilcox, Kallis hunajan pisara).

”Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa, kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään” (Jaak.1:6-8).

Ei ole outoa, jos vasta uskoontullut poukkoilee sinne ja tänne. Mutta jos epävakaisuutta jatkuu vuodesta toiseen, silloin eivät asiat ole kunnossa.

Vilho Rantanen kertoo tällaisesta uskovasta runossaan VELI TERENTTIUKSEN ELÄMÄNMATKA:

Myös sun juoksus matkalla uskontien oli äkkimukaista, vaihtelevaista. Olit tänään niin ankara kirkonmies, jo huomenna vapaissa kulki sun ties ja viikolla löysin sun helluntaista.

Joka joukko verkkoonsa yritti sua ihan niin kuin saalista, suurta kalaa. Mutta juuri kun kuultiin tää kerskaus: ”Meille, meille on tullut Terenttius” – jo sä silloin käsistä livistit salaa.

Myrskyvaroitus

24. **Sentähden** on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi.
25. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.
26. Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi.
27. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri." (Matt.7:24-27).

Sentähden

21. Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.
22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'
23. Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te **laittomuuden tekijät**'. (Matt.7:21-23).

Herran nimi oli näiden huulilla, mutta teot eivät kertoneet muuttuneesta sydäimestä. He eivät tehneet vanhurskauden tekoja, eivät eläneet pyhitettyä elämään, vaan elivät turmeltuneen mielensä mukaan. Jumalan laki ei ollut heidän sydämessään. Hiekalle rakentaa se, joka hylkää Kristuksen pyhityksenä.

”Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja **pyhitykseksi** ja lunastukseksi” (1. Kor.1:30).

Viisas mies

Kuka ei haluaisi olla viisas? Kaikki ajavat mielettömän lailla viisautta takaa – mutta se näyttää pakenevan. Mitä viisaimmat ihmiset lankeavat mitä suurimpiin tyhmyyksiin.

”Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; ja vielä: "Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi" (1. Kor.3:18-20).

”Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat” (Ps.111:10).

”Kuinka saatatte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä. Viisaat saavat häpeän, kauhistuvat ja joutuvat kiinni. **Katso, he ovat hyljänneet Herran sanan - mitä heillä on viisautta?** (Jer.8:8-9).

Jeesuksessa on viisaus

”Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet, että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden

ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, **jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä**” (Kol.2:1-3).

Ihmeet ja merkit harhauttavat

On tarkattava ainoastaan Sanaa ja sen noudattamista. Sanan tutkiminen, siitä vaarinottaminen on ensiarvoista. Voimateot ovat toisella sijalla. Kautta aikain ihmiset ovat juosseet ihmeiden ja merkkien perässä. Pitäisi kuitenkin kiinnittää ensisijainen huomio siihen, millainen puu on ja millaiset sen hedelmät. Hyvä puu tuottaa hyviä hedelmiä.

Perustus ja rakennus

Nämä ovat rakentamisessa tärkeimmät asiat.

10. Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.
11. Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.
12. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,
13. niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.
14. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan;
15. mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi (1. Kor.3:10-15).

Onko perustus oikea?

6. Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva".
7. Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi"
8. ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi". Koska he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantukin (1. Piet.2:6-8).

Juutalaisille Jeesus ei kelvannut rakennuksen perustukseksi, vaan heillä oli oma perustus:

2. Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan;
3. sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.
4. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo(Room.10:2-4).

Sanan kuulemisen tärkeys

”Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta” (Room.10:17).

Meidän tulee jatkuvasti korostaa Sanan kuulemisen tärkeyttä ja kehottaa ihmisiä sanan kuuloon. Toisaalta meidän tulee pitää huolta siitä, että Sana on kokoontumisissamme keskipisteenä. Sanan kuulemista tarvitaan, jotta usko syntyisi.

Sanan kuulemisen vastuu

Toisaalta kuulijallakin on vastuu.

”Niin hänen tätä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: "Autuas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt". Mutta hän sanoi: "Niin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan **ja sitä noudattavat**" (Luuk.11:27-28).

”Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska **se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat**” (Hebr.4:1-2).

”Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' **ettekä tee, mitä minä sanon?**” (Luuk.6:46).

”Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne” (Jaak.1:22).

Aadam ja Eeva kuulivat Jumalan sanan. Juutalaiset kuulivat Jeesuksen elävää opetusta tehostettuina ihmeteoilla. Suomalaiset ovat kuulleet monia saarnoja, voimallisiakin julistajia. Ongelmaksi muodostuu, ettei sana synnytä tekoja ja muuta elämää.

”Lyhin tie helvettiin voi olla siitä kirkon penkistä, jossa hurskaus rajoittuu pelkään kuuntelemiseen” (Niilo Tuomenoksa).

Tunnetko tien?

Kysymys kulminoituu myrskyn keskellä. Tunnetko tien, joka vie myrskyn läpi onnellisesti satamaan? Oikea tie on löydettävä ja sitä on harjoitauduttava kulkemaan ”hyvän sään aikana”. Muutoin myrsky vie helposti paniikkiin.

Evankeliumi myrskyssä oleville

Kristillinen sanoma on toivon sanomaa.

”Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon” (Jer.29:11).

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua” (Ps.50:15).

Rukouksen tie on avoinna synkimpänäkin hetkenä:

”Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Herra, auta, me hukumme" (Matt.8:24-25).

”Evankeliumi ei ole epätoivoinen edes helvetin portilla...Jumala tekee nöyriä, mutta ei toivottomia...Väsytys sallitaan, mutta ei toivon menettämistä” (Niilo Tuomenoksa).

23. He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaa suurilla vesillä.

24. He näkivät Herran työt ja hänen ihmeelliset tekonsa meren syvyyksissä.

25. Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot.

26. He kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta.
 27. He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi.
 28. Mutta **hädässänsä he huusivat Herraa**, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan.
 29. Hän tynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät.
 30. He iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan (Ps.107:23-30).

”Älä masennu moninaisissa kiusauksissa, Jaak.1:2. Niiden aaltojen tehtävänä ei ehkä olekaan hukuttaa sinua, vaan nostaa sinut pois itsestäsi Kristus-kalliolle.

Sinä saatat joutua alhaalle, aina helvetin partaalle saakka, valmiina syöksymään sinne. Sinä et voi joutua syvemmälle kuin helvetin kitaan. Monet pyhät ovat olleet siellä, vieläpä syöksyneet helvetin syvyyksiin. Sielläkin voit kuitenkin huutaa, sieltäkin voi katsella pyhää temppeeliä, Joona 2:5”
 (Wilcox, Kallis hunajan pisara).

Surkea asia

Jokainen ihminen on rakentaja. Jokainen ihminen rakentaa oman elämänsä rakennusta. Rakentamiseen sisältyy paljon ilon hetkiä – ja myös kyyneleitä. Rakentaminen vaatii paljon vaivannäköä. Monen elämän rakennuksella ei nähdä lainkaan ylintä rakennusmestaria. He luottavat omaan viisauteensa, taitoonsa ja voimaansa. Mutta loppukatselmus osoittaa, että oli tehty raskas virhelaskelma. Rakennuksen valmistumispäivä on sen sortumispäivä.

Surkeinta on, jos rakennus on rakennettu kristillisistä aineksista. On tyydytty vain kristillisiin muotoihin ilman sydämen uudistusta. Ehkä on jonkinlainen uskoontulokin koettu, on löydetty Jeesus Vapahtajaksi, mutta sitten ei ole eletty pyhityselämää – on rakennettu heinille ja oljille. Tällainen rakennus joutuu lopulta tulen ruuaksi.

Valmis talo

Samalla kun pyrimme Raamatun kehotuksen mukaan pyhitykseen (Hebr.12:14), on tarpeen muistaa, että kilvoitus on jatkuvasti kesken. ”Kun talo on valmis, tulee kuolema.”

12. Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan **minä riennän sitä kohti**, että minä sen omakseni voittaisin, koska Kristus Jeesus on voittanut minut.
 13. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin,
 14. minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut **Kristuksessa Jeesuksessa** (Fil.3:12-14).

Siunattu sortuminen

Tarkkaan ottaen jokainen ihminen, joka kerran on taivaassa, kokee täällä ajassa sortumisen. Saulus Damaskon tiellä koki täydellisen romahduksen ja sortumisen. Rakennus tuhoutui perustuksiaan myöten, mutta se oli SIUNATTU SORTUMINEN!